

І молодість, і зрілість, і мудрість щедрих літ

За плечима почесного залізничника Володимира Маркіна – довге життя, за яке він встиг високо піднятися службовою драбиною: працював і черговим по станції, і ревізором руху, і директором містечка ветеранів у Чопі. Нині Володимир Іванович на заслуженому відпочинку, але часто згадує залізницю і прожиті роки, бо віддав праці майже півстоліття.

Народився Володимир Маркін у 1924 році на Житомирщині. Закінчив школу у Старокостянтиніві і вступив до хіміко-технологічного технікуму в Києві. Плани на майбутню роботу перервала війна. Молодий піхотинець, командир стрілецького відділення Маркін був двічі поранений: під Львовом, де воював у складі частин Першого Українського фронту, та на річці Шпрее під Берліном за місяць до закінчення війни. Після лікування командування наказало йому залишитися у Відні в комендатурі залізничних військ. Згодом Володимир Маркін супроводжував потяги з Відня до Чопа і саме в цих поїздах відчув романтику залізничної праці, з'явилося бажання пов'язати своє життя з нею. Але перед тим, як почалося його залізничне життя, встиг попрацювати бухгалтером і спеціалістом авторемонтної майстерні у Городку Львівської області. Там і познайомився з молодою медсестрою

Галиною, згодом пара побралася, у молодій сім'ї з'явився первісток Валентин. Водночас Володимир Маркін упевнено рухався до своєї мети: закінчив Львівський залізничний технікум і в 1955 році отримав скерування на роботу на станцію Чоп. За час праці там змінив кілька посад – від чергового по парку та станції, маневрового диспетчера до інженера і ревізора руху на перевальній дільниці Чоп–Сянки. Останнє призначення отримав після того, як заочно закінчив у 1961 році Московський інститут інженерів залізничного транспорту за спеціальністю "Експлуатація залізничних доріг". Працював він і старшим помічником начальника станції Чоп.

Пригадуючи ті роки, Володимир Іванович з усмішкою розповідає, як перед його приїздом на станцію з динаміків оголошували угорською щось на кшталт: "Увага, увага, їде вовк!", мовляв, підготуйтеся до перевірки. Звісно, його, як реві-

зора, побоювалися, та й до своїх обов'язків він завжди ставився з незмінною педантичністю – перевіряючи роботу руховиків, нікому не пробачав недбалості.

Іншим яскравим спогадом із років професійної діяльності є епізод з екзаменом двох молодих інженерів – подружжя Георгія і Жанни Кірпів, які приїхали за скеруванням на станцію Чоп після закінчення навчання. Для того, щоб приступити до виконання посадових обов'язків, їм потрібно було пройти перевірку на знання правил технічної експлуатації і правил технічної безпеки у ревізора руху. Жанна Ігорівна відповідала чітко і без заминки, а от Георгій Миколайович на питання про те, як відрізати лівий остріяк від правого на залізничній стрілці, запнувся. Ревізор руху Володимир Маркін відправив молодого спеціаліста ще раз перечитати правила технічної експлуатації і прийти на перевірку повторно. Із другого разу майбутній Народний Міністр успішно склав "тестування" і вже тоді зрозумів, що підхід до роботи у Володимира Івановича – дуже серйозний. За це цінував Маркіна як спеціаліста і як людину навіть після виходу на пенсію. Тому у 2001 році вже на посаді началь-

ника Львівської залізниці Георгій Кірпа призначив Володимира Маркіна першим директором новоствореного містечка ветеранів залізниці у Чопі.

У серпні минулого року почесний залізничник Володимир Маркін отримав ще одну нагороду – відзнаку "Ветеран України". Її вручають, починаючи з 1992 року, за суспільно корисну працю, якою для Володимира Івановича була керівна і господарська робота у містечку ветеранів, а також у Клубі ветеранів війни та праці міста Чопа. Організація і донині успішно працює. Як і за часів головування Володимира Маркіна, дбає про цікаве дозвілля для своїх членів: концерти, екскурсії, святкування ювілеїв, залучає до роботи спонсорів, піклується про

здоров'я ветеранів. Навідують члени організації і свого колишнього голову, розважають розмовами, допомагають ліками. Галині Гнатівні й Володимирі Івановичу, яким через поважний вік уже важко самотійно ходити, у Чопі з потрібними медикаментами особливо складно, бо в місцевих аптеках безкоштовних ліків не видають, скеровуючи аж в Ужгород. За можливості батьків навідує син Валентин, який мешкає у Львові. Та зрозуміло, що не завжди є час на неблизьку подорож, тому мріє подружжя Маркіних переїхати ближче до сина і доживати віку поряд із онуками й правнуками.

Лілія ХОМИШИНЕЦЬ
Фото зі сімейного архіву
Володимира Маркіна

Настала пора приємного відпочинку, цікавих і незабутніх вражень від "оксамитового сезону". У теплі дні нас зваблює манить до себе прохолодна свіжість річок, озер, ставків. Кидаючись в обійми води, ми часто ігноруємо небезпеку, яку можуть приховувати її глибини. Тому у теплий період року (із травня – по жовтень) різко збільшується кількість захворювань на смертельно небезпечну недугу – лептоспіроз.

Торік в Україні зафіксовано 316 випадків захворювань людей на лептоспіроз. На території, яку об'єднує Львівська залізниця, упродовж минулого року зареєстровано 111 випадків захворювання на лептоспіроз, серед них 1 випадок, що стався у трудовому колективі Львівської залізниці. У поточному році на сьогоднішній день захворювань на лептоспіроз серед працівників залізниці не зафіксовано.

Переважає кількість хворих і найвищі показники захворюваності зареєстровані в семи областях: Чернігівській, Вінницькій та Закарпатській – по 29 випадків, у Тернопільській – 19 випадків, Херсонській – 17 випадків, Черкаській – 16 випадків, Миколаївській – 15 випадків.

З лептоспірозом жарти сумні...

Із загальної кількості тих, що захворіли, 32 особи померли від лептоспірозу. Серед областей, де збільшилася кількість летальних випадків унаслідок захворювання на лептоспіроз, є Львівська та Рівненська – на 2 випадки більше у порівнянні з показниками попереднього періоду.

Упродовж 2012 року випадки захворювання на лептоспіроз реєструвалися серед мешканців і сіл (52%), і міст (48%). Переважно більшість хворих становили чоловіки (82,8%), жінки – 17,2%. Як і в попередні роки, на лептоспіроз захворювали особи найбільш працездатної вікової групи від 30 до 60 років і старші, зокрема у віці 20-29 років – 15,8%, 30-39 років – 19%, 40-49 років – 19,8%, 50-59 років – 23%, 60 років і старші – 14,7%, діти, що захворіли на лептоспіроз, становили 7,7% від загальної кількості хворих.

Лептоспіроз – широко розповсюджена в Україні зоонозна інфекційна хвороба, яка часто має важкий перебіг із високим рівнем смертності. Це – типове захворювання, спільне для людей і тварин. Основним джерелом інфекції є гризуни. Хворі тварини виділяють збудник лептоспірозу зі сечею, інфікуючи навколишнє середовище. Із навколишнього середовища збудник потрапляє в організм людини або тварини через слизові оболонки і навіть незначні пошкодження шкіри, травний тракт. У воді та ґрунті активні мікроби зберігаються 3-4 тижні. Збудники лептоспори осідають у нирках і виділяються зі сечею, унаслідок чого інфікується ґрунт, вода в ставках, річках, криницях, іноді харчові продукти. Крім цього, джерелом лептоспірозу

інфекції можуть бути сільськогосподарські, домашні, дикі, промислові тварини (лисиці, нутрії та інші), особлива роль належить пацюкам, які є переносниками збудника лептоспори, що викликає важкий перебіг цього захворювання у людини.

Випадків заражень лептоспірозом від хворої людини практично не спостерігається.

Захворювання людей спостерігаються переважно у літньо-осінній період, який відповідає часу інтенсивних сільськогосподарських робіт (косовиця на вологих лугах, риболовля, купання у не відведених для цього місцях).

Причиною зараження людей може бути вживання сирої води з водойм, ковтання води при купанні, робота на вологих територіях без спецодягу – гумових чобіт та рукавиць, вживання харчових продуктів, до яких мали доступ гризуни, та інші.

Найчастіше захворювання мають спорадичний характер та іноді груповий. Однак при значному збільшенні кількості гризунів і в роки зі значною кількістю опадів можуть спостерігатися спалахи лептоспірозу.

Ризик зараження виникає і тоді, коли на підприємствах не проводяться винищувальні роботи проти гризунів, що призводить до збільшення їх чисельності.

Захворювання на лептоспіроз у людей починається гостро, різким підвищенням температури до високого рівня, інтенсивним головним болем, болем в литках, почервонінням обличчя, склер, світлобоязливістю. У печінці виникають запальні та дегеративні зміни, у нирках – явища геморагічного нефри-

ту. Летальний кінець може настати внаслідок гострої печінкової та ниркової недостатності, міокардитів, пневмоній.

За перших симптомів захворювання необхідно звернутися до лікаря, щоб запобігти ускладненням.

Основні заходи профілактики цієї небезпечної хвороби спрямовані на знищення джерела інфекції – гризунів. Для цього на підприємствах залізниці щороку повинна проводитися суцільна дератизація, а на об'єктах – комплекс заходів із убезпечення приміщень від проникнення гризунів.

Крім цього, необхідно дотримуватися наступних правил: вживати тільки кип'ячену воду, зберігати питну воду та харчові продукти подалі від доступу гризунів, купувати тільки у спеціальних відведених та дозволених місцях, бажано в річках із проточною водою, під час купання не ковтати воду; знищувати гризунів як у приватному секторі, так і на підприємствах, організаціях у повному обсязі; дотримуватися ветеринарно-санітарних заходів, скерованих на запобігання вносу інфекції за межі вогнища, та правил впорядкування водою тварин і спуску стічних вод від тваринницьких господарств.

Пам'ятайте, що запобігти цій небезпечній інфекції легше, ніж її лікувати, а у випадку виникнення симптомів захворювання своєчасне звернення за медичною допомогою дає хворому серйозні шанси на одужання.

Богдан ПІЛАТ, завідувач відділення дезінфектології ЛВПДУ "Лабораторний центр на залізничному транспорті Держсанепідслужби України"

ЗАСНОВНИКИ:
управління Львівської залізниці та дорпрофсож
Ресурсне свідцтво
КВ № 1252.
Редактор
Ігор ПАРАШАК
тел. 226-32-97
факс. 226-41-83
Заступник редактора
Андрій ВЕЗДЕНКО.....226-26-10

Відповідальний секретар
Галина КВАС.....226-25-67
Коректор
Андрій КОСІОРА.....226-32-03
Кореспонденти:
Ольга ПАДКОВСЬКА.....226-01-65
Олександр ГЕРШУНЕНКО.....226-37-83
Оксана ПОДОЛЬСЬКА.....226-39-34
Тетяна БАЛЛА.....226-59-27
Оксана ЛОІК.....226-36-23
Лілія ХОМИШИНЕЦЬ.....226-37-80
Бухгалтер Тетяна АНДРУШКО.....226-46-80

Львівський
ЗАЛІЗНИЧНИК

Адреса редакції: 79000
м. Львів, вул. Гоголя, 1.
E-mail: lz@railway.lviv.ua
ГС ДТГО "Львівська залізниця"
Р/р 260000092670
Код ЄДРПОУ 20851444 МФО 325956
ЛФ АБ "Експрес-Банк"

Індекс газети 30223.
Виходить щоп'ятниці.
Тираж 36 968.
Замовлення 1318.

Зверстано у комп'ютерному центрі редакції газети "Львівський залізничник".
Комп'ютерна верстка
Антоня БЕГЛЯРОВА ..... 226-38-15.

Склад редакційної колегії:
Ігор Парашак, Андрій Везденко,
Галина Квас, Олександр Гершуненко.

Точка зору авторів може не збігатися з позицією редакції.
Передрук текстових чи візуальних матеріалів газети можливий лише з письмового дозволу редакції. Редакція залишає за собою право скорочувати і редагувати надіслані матеріали. Рукописи та листи авторам не повертаються. Листування із читачами ведеться лише на сторінках газети. При цитуванні посилання на газету "Львівський залізничник" обов'язкове.
Газету віддруковано у "Видавничому Домі "Високий Замок".